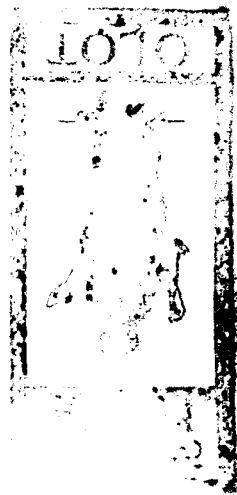

LA COMARCA

Any IV. Núm. 170

PERIÓDIC INDEPENDENT

Olot, 13 de Maig de 1916

PAGINES VISCUEDES

(del carnet d'un arcalde)

I

Ja d'abans de pendrer possessió de l'arcaldia, era el meu propòsit l'anar publicant les meves impresions i pensaments sobre els problemes olotins des de el meu punt de vista amb la doble intenció de donar-los a conèixer en forma més planera i esmenable que la acostumada des de els llocs oficials, per popularitzar, diguem-ho aixís, aquestes qüestions fins que prenguessin verdader estat d'interés en la consciència olotina i al mateix temps perque servissen d'anotacions al marge de la vida municipal sempre més actuals d'aquesta manera que recloses i arxivades dins del paper sellat del llibre d'actes.

Sempre m'ha semblat que una mena d'estensió, una verdadera vulgarització de la major part dels assumptes municipals hauria d'esser beneficiosa a la comunitat per la seva millor solució i des de luegoestic segur que fora en tot temps de positius resultats per a la orientació dels ciutadans i del Municipi cap a un segur avenç de la vida florentina de nostra població.

Dins d'aquest convenciment tenia pensat, des de bon principi, establir un règim de constant comunicació i intercanvi de idees, primer entre tots els regidors per medi d'unes reunions íntimes i regularment sovintejadades ont sense trabes oficinesques cada hu pogués expressar el seu pensament, i després entre l'Ajuntament i el públic, amb modestes conferencies, articles de periòdics etc., ja per esposar

un plan arrodonit per l'estudi prèvi, o en moltes ocasions per rebre directament la impresió dels interessats en pro o en contra d'una reforma que's volgués establir.

Tinc de dir que aixó no fou possible portar-ho a la pràctica per raons de molt poca força, doncs estic convensut que'l principal obstacle partí de mi mateix, perque esposada la idea als meus companys d'Ajuntament, no desagradà a ningú i encara que's ben cert que'l primer assaig resultà fallit per l'ausència dels convidats a la reunió íntima de regidors, crec que'l fracàs s'haguera venut amb més fermesa d'insistencia per part meua, no obstant tinc també de dir en descàrrec propi que no vaig insistir perque vaig comprendre que la fredor dels companys en reunir-se era encara filla de anteriors tivantors del passat bieni.

No passà aixís mateix en lo que afecta a les reunions populars, que en diferents ocasions tingueren lloc, unes vegades per gremis i altres mes estenses i si be no's logrà un resultat definitiu fou força degut a que mai pogué discutir-se cap qüestió suficientment estudiada dintre de les fracassades reunions municipals.

Altre vegada me tinc de fer la objecció a mi mateix de que si hagués anat endavant, prescindint de petiteses, es fácil que aquelles haguèssin desaparegut, pero no vaig fer-ho, com no vaig empendrer la propaganda escrita perque'm va semblar que'l singularisarme podia pendres per la pretensió de dirigir i fins de dictar, siguent aixís que mai m'he cregut amb més força propia que tot just per arribar orientar alguna vegada cap

a l'estudi d'un problema, molt poques cap a la seva solució.

Oriental, heus aquí el desitg que'm serví de vocació per entrar al Ajuntament, desitg ferm, fill del convenciment que jo tenia de que dintre ca la Ciutat no imperaba altre norma de criteri que un artificialisme disgregador i disolvent de tota iniciativa, norma absolutament negativa per a aunar voluntats i sumar energies, admòsfera pesanta que ofegàba les millors intencions, allunyant del municipi als homes que hi haurien portat amb bona fe llurs esforços i fent-ne solament un camp d'esport per politiquets i electorers, que comprenien tota la actuació municipal, convertida en una continua lluita de clows devant de una ignorant i fanatisada galeria.....

Iniciar una orientació cap a camins més serens, aixecar decididament la bandera neutral perque a la seva sombra poguèssim parlar els homes sense ridicules rencunies, perque amb la calma de la Santa Pau poguèssim conèixer els blancs i negres i comprendre que entre uns i altres no hi havia tant grosses diferencies.

Aquest fou mon primer propòsit i lo únic que vaig anunciar publicament al acceptar sobre les meves espatlles, no massa valentes, la feixuga carga de l'Arcaldia i amb ella altre més pesanta encara, la enmascarada pero virulenta hostilitat de una part d'opinió poc disposada a pendrer un senzill acte de ciutadania en son modest valor, ans al contrari, ben amatenta a traduir-lo i glosarlo com una brotada impúdica de la meua vanifat, del meu orgull o de la meua petulancia.....

Afortunadament no sempre's pert totalment el fruit de bones intencions malgrat llavors no poguèssin arribar a actes, com no sempre's pert la bona llevor sembrada amb tota cura encara que les condicions del terreny ne privin l'esclat de moment i aixís si llavors i suara encara bufaren oratjes de tempesta que feren frontollar en les meves mans la bandera de la pau olotina que ardidament havia aixecat, sortosament aquella resistí el temporal sense tocar a terra el fanc de les passionetes baixes i si llavors i suara la enveja i l'odi maridats provaren de teixir a mon pas la xarxa difamadora sembrant a mon entorn súbtills desconfiances, no'm pogueren privar d'arribar al fi de la jornada sense deutes amb la meva consciència i crec que sense la condemna de la opinió ciutadana.

Encara avui al repassar aquestes notes íntimes del meu carnet que vaig a donar a la llum pública, al fixarme en aquelles escrites amb ma un xic nírviós aont s'hi coneix l'amargor de moments passats, me produeixen ben altre efecte que llavors i lluny de ferme rebrollar dins mon ànima el desengany, me fan pensar en que mon crit de pau, degué trobar ressó fins en els adversaris de aquelles hores, doncs amb sa actual actuació totalment rectificadada, semblen anar més lluny encara que jo dins el seré regne de la concordia.

Per aixó d'aquestes notes han de quedar inèdites algunes que sortides a llum en els actuals dies serens, podrien semblar retrets o armes desenterrades a deshora en defensa meva que no sento cap necessitat de fer, ni de cap manera fora pertinent al fi que'm propono amb aquets articles que no es altre que seguir el camí d'orientació municipal tot just comensat en el temps de la meva Arcaldia i'm sembla que força millor comprés per l'actual Ajuntament.

Finalment me resta dir per deixar tancada la qüestió de pròlec, que al declarar francament que no penso ressucitar moments passats per discutir campanyes també pretèrites, me refereixo a lo que succeí dintre la corporació municipal i entre companys de consistori ausents i presents, pero a res me comprometo en altre materia doncs encara que repetint, que no tinc propòsits d'establir polèmiques, no puc renunciar al meu criteri ben lliure sobre variats temes que m'han preocupat com a olotí i més com a Ar-

calde, i per aixó des d'ara accepto la discussió contra altres criteris en aquestes mateixes planes que son camp neutral al mateix temps que hospitalari.

Estic acostumat a no demanar al adversari una clemencia que no'm concediria jo a mi mateix, solsament demano una condició que no'n sè prescindir: Sinceritat.

D'aixó'm refio. Les meves notes no tindran altre mèrit davant dels meus pacients llegidors.

E. BARNADAS

De col·laboració

CUESTIONES PEDEGÓGICAS (1)

Pretendo, lector, departir amigablement contigo haciéndote ver algunas preocupaciones muy arraigadas en el vulgo y permite que llame tu atención sobre esta palabra con la que distinguiremos, no solamente a los que poseen escasos conocimientos, sino que admitiendo la segunda acepción que le concede el diccionario, tomaremos por vulgo el conjunto de personas que parecen ilustradas y solo conocen de cada materia la parte más superficial.

¿Que trataremos? Quiero hablarte de enseñanza porque siempre me pareció ver un fondo filosófico en el adagio popular, *zapatero, a tus zapatos*.

Más de una vez habrás oído juzgar a un Maestro como bueno, tomando como punto de partida el número de alumnos y aunque no quiero decirte rotundamente que el contar con crecida matrícula sea condición mala, quisiera que comprendieses que las aglomeraciones infantiles suelen depender de otras causas y que siempre son un entorpecimiento para la buena marcha de la escuela.

Puede estar regentada una clase por Maestra o Maestro que a sus escasos conocimientos reuna malas condiciones para la enseñanza y de este poco te diré porque el mal Maestro queda siempre mal, sean pocos sean muchos sus alumnos; pero estudiando el caso de que dirija la escuela persona que a su cultura reuna vocación, dotes intelectuales y

(1) LA COMARCA publicará alguns interessants treballs sobres pedagogia, deguts a una culta i distingida dama que amaga el seu nom amb el pseudònim d'Emilia.

morales y posea además aquel instinto y necesario para trasladar sus conocimientos, que no le cueste violencia adaptarse a las inteligencias infantiles, que se encuentre en su profesión como en elemento apropiado; el excesivo número de educandos divide su atención dificulta su trabajo y acaba por matar sus energías, aquellas energías que son el mejor dote que puede aportar el que ha de dirigir a la niñez.

Las cualidades del educador, su inteligencia su actividad, su celo, no son tan elásticas que puedan acomodarse a todas las circunstancias, tienen un término prudencial y traspasado este sobreviene el desequilibrio, sensible tratándose de una cosa tan esencial como es la educación.

Por eso me causa lástima ese prurito profesional por presentar una escuela a la que no vacilo en llamar escuela-almacén; yo solo veo en esas reuniones antipedagógicas una razón económica que me pone de manifiesto cuan poco se aprecia la labor educativa pues si los padres miraran con mayor consideración al Maestro, este no se vería en el caso de amontonar niños y los niños conseguirían un desarrollo de sus facultades más integral, más armónico, más completo, porque la acción del Maestro obraría directamente en sus inteligencias.

Todo lo dicho fuera palabrería vana si no se dedujese una consecuencia práctica: debes buscar para tus hijos, no al Maestro que más alumnos tenga a su cuidado, sino al más ilustrado; entre los ilustrados al que mejor comunique sus ideas a la infancia y entre estos al más estudioso porque has de tener entendido que el que se dedica poco al estudio o el que prescinde de él no evoluciona, se queda rezagado y su atraso ha de repercutir indispensablemente en la educación e instrucción de tus hijos.

EMILIA

TRIBUNA LLIURE

L'atracció de forasters

Quan va constituir-se el «Sindicat de Iniciativa» i vàrem esser designats per a ocupar en sa Junta el càrrec de la secretaría general estàvem, com estem avui, plenament convensuts de la efica-

cia que dita institució podria tenir en relació amb el progrés econòmic de nostra ciutat, la qual te una positiva font de riquesa en sa qualitat de paratje de sojorn estiucenc.

Amb l'entussiasme fill de la esmenada convicció acceptarem dit càrrec i ens disposarem a exercir-lo amb tota diligència i serietat, suposant que no ens faltarien els recursos necessaris per a poguer fer una labor intensa i profitosa per a nostre ciutat.

Peró no passà molt temps sense que vingués a paralyzar la nostra acció el fet, realment inconcebible, de que la obra del Sindicat restés completament orfe del apoiament necessari dels veïns d'Olot en general i principalment de aquells que beneficien de un modo directe de la afluència de forasters. I no sols li mancà al Sindicat l'apoiament dels que era lògic que li donguessin per raó del benefici immediat que n'avien de reportar sinó que a l'ambient d'indiferència amb que s'el envoltava s'hi sumà, además, una manifesta hostilitat per part de molts elements, hostilitat que en uns prenia forma de burla i, en altres, de desconfiança vers els que formàvem la Junta.

Amb aquestes circumstancies es de una evidència clara que els que formàvem la Junta havíem d'esperimentar un fort descoratjament el qual, com es lògic, s'es hagut de traduir en una fatal inacció. En aquest punt les coses, el setmanari local LA COMARCA ens ha acusat repetidament als de la Junta de no complir la nostra obligació, arribant en algunes ocasions a fer l'acusació en forma evidentment molesta.

Nosaltres directa i indirectament hem intentat sincerar-nos de dites acusacions, diguent simplement la veritat o sigui declarant que si el Sindicat no treballa es per falta de apoiament i de recursos. Peró la nostra explicació no era atesa sinó que, contrariament, les acusacions s'han fet més freqüents i més dures.

En aquest estat, la Junta va decidir dirigir-se personalment al senyor director de LA COMARCA per a repetir-li de paraula els motius que privaven l'acció del Sindicat i per a oferir-li els medis que poguessin donar motiu a que dit senyor tingués ocasió de posar-se al davant del Sindicat.

El resultat de la gestió acordada per la Junta queda explicada en el darrer número de LA COMARCA en un article

en el qual se senyala detalladament la missió del Sindicat en forma que, mica més mica menys, es la mateixa que s'ha proposat sempre la Junta, però discrepant d'aquesta respecte a la manera d'esser obtinguts els recursos necessaris per a portar-la a terme; car mentres la Junta creu que la principal font d'ingressos l'han de constituir les quotes dels socis, l'aludit senyor no ho creu aixís.

La qüestió, doncs, queda sense resoldre, perque la Junta realment no està prou satisfeta amb la labor que porta realitzada, la qual no es tampoc tant nul·la com s'ha volgut suposar, però no veu la manera de promouner una actuació intensa perque no te medis ni, per tant, vol passar mes temps en un estat que podria calificar-se de simulació.

I com que el senyor director de LA COMARCA opina que de medis no n'han de faltar, la solució que s'imposa es la de que es posi al davant del Sindicat el que te fé en la obra que li es propia i troba fàcil realització.

Hem de convenir en que l'única manera de que les coses es facin, es posant-se a fer-les, i aixó deü practicar-ho el que en demostra coneixement i voluntat.

Lo contrari seria equivalent a exercir una tutela exterior que no hi ha cap Junta que estigués disposada a comportar, o he seria esmersar el temps en parlar inutilment amb el perill de que les coses estiguessin cada dia més enredades.

FRANCISCO FONTFREDA

Copiem de *La Veu de Catalunya*:

«Paisatges d'En Ivo Pasqual a Càn Parés

A l'hora que apareixeràn aquestes ratlles serà ja closa la Exposició de paisatges que l'Ivo Pasqual, ha exposat aquesta setmana a Càn Parés. L'art d'en Pasqual, en a seva darrera exposició, correspon a l'ideal pictòric de l'artista afermat d'una manera més intensa que mai i manifestat amb una molt senyalada perfecció. Es aquest ideal el de la objectivitat de la natura; ço ès, el de la vella realitat del món; aquell ideal que guiava els mestres de l'Escola de Barbizon, l'objectivisme dels quals vingué a completar-se en la profunda veritat de la

llum que constituí el credo dels impresionistes francesos.

En una època de desorientació pictòrica com l'actual, en que veiem influir-se la majoria de la producció del nostre pais de les desoladores negacions pictòriques de la Escola castellana, és reconfortant el cas d'un artista com en Pasqual, qui avença segur pel seu camí, afirmant amb un profunde contacte amb la natura aquest seu ideal que algunes vegades en les darreres exposicions havia pogut semblar pres d'un subjectivisme enamoradiç del Corot, de Rousseau, quan no dels paisatgistes anglesos, que venen representats a la nostra memoria pel Constable. Avui en Pasqual torna a la natura, a la seva natura dels verbs frondosos i dels cels tendres, anant concretament a la objectivitat del paisatge, a la ínfima composició dels seus escenaris, al col·loqui graciós de les coses que veien, sota la blavor, reproduint amb una gran intensitat d'expansió la vida de quiscún d'aquests escassos pobladors gentils de la terra nostra, amb la seva qualitat i la seva forma, amb la seva llum i els seus encants.

La exposició d'en Pasqual és d'aquelles que produeix una reacció saniosa contra els aixuts subjectivismes castellans, contra els preciosismes cerebrals de la moda, contra els idealismes gitanescos, contra aquesta ridícula «pintura de raça» de que parlen els crítics paràsits de les revistes castellanques i de les sucursals que diria's tenen establertes en els darrers recons provincians de Barcelona. «La Pintura de Raça», amb totes les seves mantellines d'exportació, amb tots els cerebralismes literaris dels quals prové en línia directa, és la paradoxa més gran a la «Raça de la Pintura», a aquesta Espanya dels Velàzquez, del Greco, de Goya; a aquest objectivisme fervent que feu la gloria dels segles XVII i XVIII. Per aixó l'art d'en Pasqual té, apart dels mèrits pictòrics que més amunt hem esmentat, aquest de representar una afirmació contra aquest art funest que invadeix la pintura i el calendari, i millor, encara, que ella ens vingui en aquesta hora a refrescar les imaginacions viciades perquè ara és l'hora inicial d'una crisi de la bona pintura que va a recó, veient com triomfen i es rebifen pels nostres salons públics aquelles deixes de la pintura de caixó de panses i de «boudoir», que les teles llumísties de la gene-

ració dels Quatre Gats varen vèncer en son dia.

Nosaltres que, apart les nostres funcions de crític, considerem la pintura de cavallet com el fruit d'una decadència de les arts; nosaltres que entenem que la feina de l'art no és pas en una ascensió imaginària de les coses de la vida, sinó en l'ascensió de la seva realitat a una realitat millor, deixant de banda aquest concepte general i situant-nos estrictament en el terreny en que's mou l'art pictòric avui dia, fem a l'art d'en Pasqual la senyal del reconeixement entre les obres que responen als vers principis del pintar.

Perque en pintura no hi caben les distincions que vol aguantar encara la vella estètica, entre el fons i la forma, entre el tema i la expressió, sino que com en la poesia la paraula, el verb, és la materia dels versos, aquí és el color, el color que dóna la realitat vivent de les coses, la materia de l'obra d'art.

No és la natura el fet de l'home expressant-se pel mitjà del color i dels objectes que reproduïx, sino la elevació d'aquestes realitats objectives, el color i les formes a la seva màxima possibilitat de bellesa. No és un sentiment del paisatge elevat a cosa sentimental. Heus aquí les seves valors pictòriques, la seva superioritat enfront, de les vicioses representacions que ens donen els famosos representants de la pintura espanyola a l'estranger, amb els séus «majos» i els séus «churros», amb les seves manoles sentimentals i característiques.

Es possible que entre el públic tinguin èxit aquets pintors. Es possible també que s'acosti l'hora final de la Edat de la Pintura, però cal afirmar que al llarg de la historia tot intel·lectualisme, tot subjectivisme, ha representat la decadència de l'art del pintar.

Comença a Venècia la pintura lliure amb el sensualisme objectivista dels grans pintors de retrat, i decau amb l'intel·lectualisme acadèmic. Té a França la gloria dels mestres sensualistes i realistes del segle XVIII, i decau amb el classicisme de David. Reacciona contra el classicisme de David l'art francès, i té un instant de gloria amb l'objectivisme pictòric de Delecroix, i decau de nou en la pintura subjectivista de temes històrics de batalles per a renàixer amb el objectivisme dels mestres de Barbizon, amb el naturalisme de Courbet i de Millet, amb

la conseqüència final d'aquesta darrera gloriosa reacció que foren els impressionistes.

La historia parla prou alt perquè desconeguem el valor de realitat de ço que diem. Ni les lloances dels crítics poc penetradores de les realitats que la historia ensenya, ni el bum-bum de les gents admirades de la escena que el pintor els posa davant dels ulls, ni les noves orientacions estètiques que van a treure l'art del quadre per a portar-lo a la vida, podran esborrar la realitat d'aquest valor, que és essencial en la pintura d'en Pasqual.

JOAQUIM FOLCH I TORRES»

Informació

D'ESPECTACLES

Ideal Park.—«Un solo corazón» es el títol de la pel·lícula exhibida diumenge passat; pel·lícula que te de interessant l'haber sigut interpretada per artistes espanyols de talent i fama mundial com son la María Guerrero i en Fernando Diaz de Mendoza, els quals, dit sigui amb honor a la veritat, ens resulten molt mes artistes en l'escenari que en la pel·lícula. Se nota en ells algunes indecisions, certs amaneraments propis de la falta de pràctica en aquell género de representacions tant distint del a que estàn avesats i en el que tants llorers han obtingut merescudament.

L'assumpte finíssim, delicat, digne de son il·lustre autor ens feu anyorar una obra dramàtica rublerta de sonoritats poètiques i de subtils filosofies com les a que nos te acostumats el Sr. Marquina, per a la que hauria pogut molt be esser aprofitat aquell.

Demà, en aquest teatre, s'exibirant les següents cintes: *El Perdón* (d.) 1550 m.—*Pathé núm 367*, 280 m.—*El sueño de Jaimito*, (d.) 175 m.—*Se lavan platos*, (c.) 205 m.—*El hombre de los guantes*, (d.) 310 m.

Teatre Principal.—La Comissió organitzadora de la «Rondalla Olotina» que durant el Carnaval passat, amb un altruisme digne de tot elogi, postulà en benefici de «La Caritat», va dedicar al públic olotí una vetllada que tingué lloc en aquest Teatre el diumenge últim, a fi de ajudar-se a cubrir els gastos que dita «Rondalla» ocasionà; habent respós el públic sols mitjanament al

noble desinterés de aquella Comissió que, a nostre entendre mereixia millor correspondència.

Entre altres números que formaven part del variat i extens programa hi figuraven les comedies en un acte «Tot ha anat be... es un noi» i «Roncar desperto» que foren interpretades acertadament per varis aficionats de nostra ciutat en unió de les conegudes artistes Sra. Soto i Srta. Padilla, mereixent llur tasca forts aplaudiments al final de cada obra.

Aixís mateix foren aplaudides totes les composicions de piano, cants, guitarra i bandurria que interpretaren amb molta cura alguns dels elements de la susdita «Rondalla».

Ens abstenim de citar noms de les persones que prengueren part en tant agradable vetllada a fi de no incorrer en involuntaris olvits que lamentariem ja que tots en general mereixeren sense reserves nostra felicitació.

A causa d'aber demanat el públic la repetició de varies de les composicions, s'allargà un xic massa aquella vetllada pero d'aixó no'n tenen la culpa els organitzadors sino els mateixos que després s'en queixaven.

CONFECIÓ DE ROBA BLANCA

ANTONIA IGLESIAS

Carrer Major, núm. 19, 1er.

Entra la pel carrer de la Parra, núm. 1

DE SOCIETAT

El nostre estimat amic D. Carles Cardelús i la seva distingida esposa D.ª Carme Barcons, han vist augmentar la seva familia amb la vinguda feliç al mon d'un hermós nen. Felicitem coralmment als pares i avis.

Després d'alguns dies d'ausència han arribat a nostre ciutat el nostre company i amic D. Ivo Pasqual i la seva distingida esposa Na María Bassols, al mateix dia de arribada el Sr. Pasqual s'encarregà de la Direcció de l'Escola de Belles Arts.

Abans d'ahir contragué matrimoni nostre bon amic D. Florenci Bartrina amb la bella senyoreta Na Teresa Targarona, beneïnt l'unió Mossèn Francesc

Bartrina germà del nuvi i vicari de Sant Salvador de Vinya. Al mateix dia sortiren els nuvis cap a Barcelona.

Els desitjem moltes felicitats.

De la virtuosa i distingida senyoreta Na Carme Bolós ha sigut demanada la ma per a D. Bonaventura Tremoleda.

La setmana passada estigué en nostra ciutat l'extinent d'Arcalde del Ajuntament de Barcelona, Sr. Mir i Miró, quin senyor quedà altament impresionat de nostra incomparable comarca, lo que segons digué es proposaba visitar dintre poc temps per a fruit amb més detenció del conjunt de belleses que enclou la mateixa.

Dilluns en el tren de les 11'40 del matí marxaren cap a Barcelona les distingides actrius Na Carolina Soto i Antonieta Padilla que vingueren a nostra Ciutat per a pendre part en la funció del diumenge passat a benefici de la «Rondalla Olotina».

A jutjar per les impresions que han arribat fins a nosaltres, aquest any serà molt nombrosa la colonia forastera que tots els anys ve a estiuejar en nostra ciutat, i a fruit de la bella encontrada olotina.

Per a l'enginyer agrònom D. Joaquim Roquet-Jalmar i Oms, ha sigut demanada la ma de la distingida senyoreta d'aquesta Ciutat Na Concepció Gassiot Magret.

Se vende un contador Eléctrico, 100 vols, casi nuevo.—Razón: Restaurant Avenida del Ferrocarril, Olot.

SOCIALS

Els obrers han acordat celebrar un mitínt per a reacabar l'indult dels comdempnats pels fets de Cenicero que tindrà lloc al Teatre Principal a dos quarts de quatre de la tarda. Sembla que pendrà part a l'acte els companys Manuel Andreu i Josep Pestaña, de la Confederació Nacional del treball.

Vinos legítimos de Jerez

de la casa BARBANZOLO

Precios sin competencia

Representante:—Esteban Hostench

MUNICIPALS

Sessió del 12 de Maig de 1916.—Baix la presidència del Arcalde Sr. Tresserras i amb assistència dels concejals Srs. Barnadas, Mir, Danés, Descals, Bassols, Puig, Bretcha, Legares i Mató, s'obra la sessió.—Queda aprovada l'acta anterior.—Una comunicació de les societats obreres sollicitant el Teatre per celebrar-hi un mitíng diumenge a la tarda; s'acorda cedir-lo.—La recaudació durant el mes d'Abril últim; s'acorda exposar-la al públic.—De Reemplaç se nombra al Sr. Secretari per el judici de revisió de moços.—Informe de la Comissió Central en la sollicitud de la senyora Badía, relativa a la font de Sant Ignasi; queda aprovat.—Una proposició del Sr. Barnadas, que per raons d'higiene s'acordi la desaparició del llac de la plassa de Clarà; queda aprovat.—Se llegeix una sollicitud de la comissió organitzadora del certamen aucellista, demanant una subvenció; passa a Governació pel seu informe.—Una sollicitud del Sr. Orri demanant l'aprovació d'un plànol; passa a Foment pel seu informe.—Varies sollicituts presentades durant el concurs obert per la cessió del Teatre per la temporada d'estiu; passen a Governació.

VARIES

Des del 5 al 11 del corrent, aquesta Sucursal de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis ha obert 3 llibretes noves, ha rebut per imposicions 9.033 pessetes i n'ha pagat 4.782 per reintegres d'estalvi.

Durant la vinenta setmana actuarà de Vocal de torn D. Lluís Mir i Vayreda.

En l'aparador de la casa de D. Tomàs Puig, hi hem vist exposat un bonic estoig contenint bastó i paraigues de molt bon gust, que els amics d'en Francesc Sargatal li regalen amb motiu del seu matrimoni.

Demà se celebraran els Rosers de Sant Esteve de Bas i de Begudà. Per tal objecte en aquest últim poble tenen contractada la orquestra «La Municipal Olotina». La mateixa orquestra tocarà dilluns a Sant Joan les Fonts en celebració de la festa de Sant Isidre.

També celebraran Sant Isidre, les parroquies de Sant Privat de Bas, Bate i Vall de Bianya, amb les orquestres «La Nova Olotina» i «La Principal Olotina».

El dijous a la matinada sortí cap a Ripoll l'aplaudit «Quintet Casanova», el qual ha sigut contractat ventatjosament per a la festa major d'aquella vila.

La societat obrera de paletes donà una reunió general acordant celebrar la festa anyal de S. Antoni amb els actes de costum.

Sabem que hi ha ja aquí les vigues per a la construcció del pont que nosa bon patrici D. Manuel Malagrida proposa fer construir sobre el riu Fluvia per a unir el Pla-de-llacs amb el camí de la Font Moixina.

El vent impetuós que dissapte passat es desencadenà en nostra Ciutat, arrencà algunes carolines de la vora del Fluvia, sense que s'haigi sentit a dir que ocasionalment cap desperfecte en el interior de la mateixa.

Ha sigut adjudicada la conducció del correu en automòvil de Girona a Olot passant per Banyoles per la quantitat de 4.445 pessetes.

Havem vist amb gust que l'important periòdic *El Mercantil Español* publica un interessantíssim treball sobres «La Unión Comercial de Olot» i además els retrats dels digníssims President i Secretari respectivament D. Carles Cardelús i D. J. Castañer. ¡Llàstima que l'exés de original ens priva de copiar alguns ben escrits paragrafs!

Concorregut es veigé el mercat de dilluns passat habent entrat pels diferents portals de nostra ciutat, gran nombre de aviram. Encar que cap al mitg dia ploqué amb bastanta intensitat, no per aixó deixaren de fer-se moltes ventes.

S'ha fixat per a el dia onze del proper mes de Juny, en lloc del dia catorze del corrent mes, la data en que anirà a Girona a donar uns concerts musicals la reputada orquestra «Sinfònica» de Barcelona.

El M. R. P. Frederic de Berga, exdirector del Rober de Ntra. Sra. del Tura, President de la Mare de Deu de l'Ajuda de Barcelona, donarà una interessant conferencia el dimars dia 16, en l'Esglesia del Sant Hospital.

El pròxim congrés de la Federació Agrícola Catalana Balear, se celebrarà en Santa Coloma de Farnés.

Hem rebut del digne director de la Escola menor de Belles Arts, la llista següent dels alumnes que durant aquest curs més s'han distingit per els seus avenços, comportament i assistència i que's fan acreedors al premi de cent pessetes que cada una de les cases «El Arte cristiano» i «Las Artes Religiosas» va donar l'any passat per als seus treballadors, alumnes de la escola:

Josep Soy, Lluís Curós, Esteve i Pere Muntañola del «Arte Cristiano».

Joaquim Farges i Gabriel Gelada, de «Las Artes Religiosas».

Aquets premis consisteixen en entregar a dits alumnes els colors que necessiten durant l'any, per pintar a l'Escola i a la temporada de vacances per a estudiar el paisatge.

No dubtem que aquest any també seràn concedits aquets premis, car es molt just que siguin renumerats i distingits dels altres, els treballadors que aprofiten les hores de descans per a dedicar-les a l'estudi del dibuix i colorit, assistint a l'Escola, de lo que sempre en surten beneficiats dits tallers de estatuaria relligiosa.

Aquestes petites subvencions, junt amb els premis Mulleras (i pensions que la Diputació podria donar) son un gran estimul pels alumnes que fan honor a la Escola i a les institucions que'ls subvencionen.

Dimars d'aquesta setmana ocorregué un sensible accident en la fàbrica de genres de punt del Sr. Baldiri Descals, del que en fou víctima l'obrer de la mateixa Joan Vilanova qui es produí una greu desgarradura en una mà a conseqüència de haber-se agafat en una màquina. Fetes les cures de primera intenció en la susdita fàbrica, aont hi ha montat un botiquí per a semblants cassos, l'infortunat obrer fou traslladat a casa seva. No cal dir que lamentem aquest accident i que desitjem al pacient un prompte alivi.

Ahir va reunir-se la Junta Administrativa del Hospital per a celebrar sessió ordinària. De la mateixa rebem atenta comunicació, pregant-nos constatem publicament el seu fons agraiment als distingits

i simpàtics joves qui desinteressadament contribuïren al bon resultat de la capta a favor del benèfic establiment el dia del Combregar General. Aixís mateix estima el concurs de la Banda Municipal.

Al grandió banquet de 5.000 cuberts que se celebrarà en el parc Güell de Barcelona amb motiu de la festa de la Unitat Catalana, hi assistirà una representació de 25 socis de la Lliga Regionalista d'aquesta ciutat.

El dimecres de la present setmana els mestres sastres de nostra Ciutat anaren a dinar al Pasteral per a celebrar la formació de la «Unión de Maestros Sastres de Olot».

Durant el banquet hi haguèren brindis i regnà molta alegria.

Centro Obrero.—Demà hi haurà ball de dugues hores que comensarà a les 9 del vespre a càrrec del sexteto que dirigeix en Celestí Bofill.

Ateneo Obrero.—En aquest Centre demà s'hi celebrarà un gran ball per un quintet dirigit per el jove pianista Joan Coll.

Pels diferents festeigs que prepara el grup de pescadors i excursionistes han contractat la orquestra «La Principal Olotina».

El mateix Centre convida a tots els socis que vulguin assistir a la excursió que tindrà lloc el pròxim diumenge dia 21, donant temps per inscriure-s'hi fins el dia 20 a les 9 del vespre.

En la confiteria de Lluís Matabosch hi ha exposat un magnífic regal que consisteix en un joc de café que el grup de pescadors i excursionistes sortejarà el dia 11 de Juny.

Copiém de «El Norte» de Girona:

«Desde FIGUERAS.

El sedimento de las últimas elecciones, que hundieron la preponderancia de la demagogia blanca más distinguida, ha dado un nuevo sesgo de la actuación de lo que queda de derechas activas en esta localidad. Dejando de lado a los indecisos que fluctúan siempre como veletas con dirección hacia la corriente más potente, el hecho real y positivo es que los elementos de acción que han operado el descalabro de la republicanidad hasta el presente en ab-

soluta reinante, están agrupados alrededor de la jefatura indiscutible de don Juan Moragas, que acaudilla a su vez a las minorías de oposición que están dando la puntilla a la ensoberbecida mayoría federal del Ayuntamiento. Como a obra práctica, como a labor constructiva que acabe de descalzar los últimos cimientos del baluarte guarecedor del resto de sus fuerzas, constituido por la empleomanía municipal y resguardo de Consumos, se prepara en la próxima reunión de la Junta Municipal de vocales asociados la confección de los nuevos presupuestos substitutivos de la contribución consumera, lo que equivaldrá al licenciamiento de más de un centenar de empleados municipales, verdadera levadura que ha fermentado siempre en las masas de votantes las victorias electorales de nuestros flamantes demagogos. Estamos, pues, en pleno período gestatorio de la más profunda modificación de las fuerzas enemigas, si el ataque preparado a su punto más vulnerable no encuentra traidores que lo inutilicen. Sin consumos, no hay republicanismo en esta localidad; por lo cual, visto que sus victorias electorales corresponden siempre al número de tales empleados y a los que por sus conveniencias arrastraron, es considerada como de excepcional trascendencia la campaña que, para arrebatarse a la demagogía tales fuerzas, se está preparando con la sustitución del impuesto de consumos.—C.»

RELLIGIOSES

Iglesia dels P. P. Caputxins.—Diumenge dia 12, A les 7 matí solemne Ofici cantant-se la missa Tous Bonitatis havent-li Comunió general.

A dos quarts de cinc de la tarda, conclusió de la Sta. Visita feta a la V. O. T. durant la setmana. Mes de Maig i conclusió de la novena a la Divina Pastora i sermó per el M. Reverent P. Frederic de Berga. Acabat aquest se farà la professó de la Divina Pastora terminada la qual se donarà la Benedicció Papal i després besamans a la Divina Pastora.

Se prega a tots quants perteneixen a la V. O. T. assisteixin a n'aquets actes amb les corresponents insignies.

Tots els dies a dos quarts de set del matí i a les 6 del vespre, se fa solemnement el mes de Maria.

DEFUNCIONS

Ha mort en nostra ciutat el conegut comerciant D. Joaquim Massaguer qui des de temps venia sufrint greu malaltia. A la seva esposa i demés familia enviem nostre condol (a. c. s.)

A Girona ha deixat d'existir el nostre particula amic D. Joaquim Pujolar. (e. p. d.). A la seva familia el nostre condol.

DE MIERES

Acaba de constituir-se legalment la societat «Ateneo Mierenc». S'ha nomenat presidents honoraris als Srs. don Josep M.ª Masramón Vilalta; D. Candi Agustí Trilla i D. Lluís G. Bover i Oliveras. Per a la Juuta Directiva ne son elegits els següents senyors.

President: En Joan Figueres Vilanova; Vis-president 1er.: En Pere Ferrer Sidera; Vis-president 2on.: En Josep Saubi Pujolar; Secretari: En Joan Obrador Vilar; Vis-secretari: En Rafel Soler Batlle; Tresorer: En Joan Costa Riera; Bibliotecari: En Pere Obrador Vilar; Vocals: En Salvador Torrent Valls; En Pere Franc Dalmau; En Salvador Gelada Turón; En Isidre Martí Martí i En Josep Pararols Casadevall.

A proposta del soci En Lluís G. Bover s'ha acordat constituir una secció d'aficionats al teatre per a organitzar de quan en quan alguna funció de teatre català.—EL CORRESPONSAL.

DE SANT ESTEVE DE BAS

Divendres passat confortat amb tots els auxilis espirituals i rodejat de tots els seus, morí en casa-torre «La Clapera» el distingit i estimat amic nostre D. Francisco Buch, un dels propietaris mes coneguts i acabats de nostra contrada.

De tracte jovial i senzill se havia conquerit la simpatia i afecte de tots quants el conegueren. Era el veritable representant d'aquelles patriarcals masies catalanes aont sempre hi troven els necessitats aculliment i consol. Sos innombrables masovers amb justicia ploren avui sa mort perque en son esprit hi lluïen les virtuts cristianes que fan dels amos veritables angels de caritat.

Ses grans energies les havia fos en gran part per conseguir millores per sos conveïns dels Hostalets de Bas.

Mercès a elles avui conta aquet poble amb un hermós i ample camí que el posa en comunicació amb la carretera de la Salut.

Concedí a l'Ajuntament l'ús de l'aigua de la ombrívola «Font de la Clapera» i sos cabals avui han enriquit extraordinariament la parroquial Esglesia dels Hostalets.

A l'acte de l'enterro que tingué efecte el dia següent hi assistí nombrosa concurrencia com no recordem haver vist mai, per a acompanyar les preuades despulles del plorat amic a sa darrera estada.

Descansi en pau tan volgut senyor i rebí tota sa familia especialment sa viuda i sos fills nostres amics D. Francisco i D. Josep, la expressió de nostre mes sincer condol.

Faig avinent que per a dedicar major temps a les lliçons de piano i solfeix he deixat de formar part de l'orquestra «La Principal Olotina».

Patllari Prat

Anuncis Oficials

COMPANIA DEL FERROCARRIL DE OLOT A GERONA

AVISO

Con objeto de favorecer la concurrencia a la feria que se celebrará en Amer el día 15 del corriente més, en dicho día además del servicio ordinario de trenes circulará por toda la linea el tren n.º 13, que sale de Olot a las 17'39 y llega a Gerona a las 20'31.

En todas las estaciones y apeaderos de la linea se expenderán billetes de ida y vuelta para Amer.

Gerona 8 de Mayo de 1916

Notes varies

MERCAT

(Preus vigents al dilluns prop passat)

Grans i cereals

Blat . . . (cuart. 80 l.)	22'50 a 23'50 ps.
Mastall . . .	20'50 a 21'50 »
Fajol . . .	16'50 a 17'50 »
Blatdemoro . . .	20'50 a 21'50 »
Mill . . .	19'50 a 20'50 »
Paús . . .	18'50 a 19'50 »

Llovins . . .	»	13'50 a 14'50 »
Besses . . .	»	18'50 a 19'50 »
Civada . . .	»	11'00 a 12'00 »
Ordi . . .	»	14'00 a 15'00 »
Segol . . .	»	18'50 a 19'50 »
Faves . . .	»	19'50 a 20'50 »
Favons . . .	»	20'50 a 21'50 »
Mongates . . .	»	36'50 a 37'50 »

Farines i despulles

Extra força (100 kilos)	55'00 »
Selecta . . .	52'50 »
Ideal . . .	50'50 »
Especial . . .	49'50 »
C. M. S. . .	47'50 »
N.º 4 . . . (60 kilos)	18'50 »
Segones . . .	15'50 »
Segó . . . (40 kilos)	9'75 »
Segonet . . .	9'00 »

Bestiar i aviram

Pores grassos (carnicera)	
Pollastres . . (parell)	4'00 a 5'50 »
Gallines . . .	6'00 a 10'00 »
Anecs . . .	»
Conills . . .	4'00 a 6'00 »
Coloms . . .	2'00 a 2'50 »
Ocas . . .	»

Hortalisses i fruites

Patates teudres (lliura)	0'20 »
Faves . . .	0'07 »
Pesols . . .	0'15 »
Tamates . . .	0'60 »
Seves . . . dotzena	0'15 »
Alls . . .	0'10 »
Cols . . . (mata)	0'05 »
Escarola . . .	0'05 »
Ensiam . . .	0'05 »
Taronges (dotzena)	0'25 a 0'40 »

Carns fresques i en conserva

Llar . . . (kilo)	2'50 »
Pernil . . .	4'00 »
Llangonissa . . .	5'00 »
Butifarra catalana . . .	4'00 »
Cansalada . . .	2'00 »
Carn de bou (ós i sense) (k.)	1'75 a 2'50 »
Badella . . .	2'00 a 2'75 »
Filet . . .	3'75 »
Tocino . . .	2'00 »
Xai (pit i costelles)	2'25 a 2'75 »
Cabrit . . .	2'00 a 2'75 »

Varis

Vins Empordá (60 litres)	37'50 a 38'50 »
» Panadés . . .	37'50 a 38'50 »
» Aragó . . .	39'50 a 40'50 »
Oli d'olives (mallall)	17'00 »
Óus . . . (dotzena)	1'35 »
Recuits . . (un)	0'10 »
Cargols . . (mesuró)	0'60 »
Carbó vegetal . (carga)	16'00 »
» de Koc . . .	10'00 »
Llenya . . . (l'arroba)	0'30 »
Rabassos . . .	0'25 »
Patates . . . (carga)	18'00 a 24'00 »

Don Joaquín Pujolar Tarré

FALLECIÓ EN GERONA EL DÍA 11 DEL CORRIENTE, A LA EDAD DE 54 AÑOS
habiendo recibido los Santos Sacramentos y la Bendición Apostólica

(E. P. D.)

Sus afligidos hermanos, María, Juan, Emilio y Dolores; hermanos políticos, Francisco Oliveras, María Riera, María Colomer y Angel Pradas; tío, sobrinos, primos y demás parientes (presentes y ausentes):

Al participar a sus amigos y conocidos tan sensible pérdida, les ruegan le tengan presente en sus oraciones, por lo que les quedarán eternamente agradecidos.

Olot, 13 de Mayo de 1916.

FÁBRICA DE GAS. — GIRONA

VENDA DE CARBÓN DE COK

Telèfon: Comarcal Girona, 54; Id. Interurbà Id., 33

També s'en ven a OLOT: Carbonerías JOAN RIGAT,
(a) XURR!, carrer Hospici, 9 i demés que tinguin anun-
ci de la fàbrica en son establiment.

Lo Positiu

GRAN ESTABLIMENT
DE SASTRERIA DE

JOAN BELLAPART

9, carrer de Sant Esteve, 9

EXTENS ASSORTIT DE ROBES PERA

LA TEMPORADA

TRAJOS DES DE 20 PTES.

PER AMUNT

MODA PARISIEN

PERFECCIÓ

ECONOMÍA

La Cristalleria económic

i amb més bones condicions
os la ROSAU Pl. Alfons XII
casa OLOT

J. NICOLAU Y C.^A

PINTORS DECORADORS

Encàrrecs a la gorristeria de Juana Bertrán,
Sant Esteve, 13.—OLOT